

sker at optage et Laan paa i alt 40 Mill. Kr., og den ønsker den sædvanlige Stempelbegunstigelse paa dette Laan. Begunstigelsen gaar ud paa, at Obligationen maa udstedes uden Stempel, mod at den lovbestemte Stempelafgift af Obligationerne under et indbetales ved Finanshovedkassen, og at der tillige gives Ret til, at Transporter af de paa Navn udstedte eller senere til navngiven Person transporterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel. Denne Begunstigelse er den sædvanlige, som bliver ydet Kommunen ved Optagelse af slige Laan, og jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Forhandlingen genoptoges.

Ousen: Det er kun nogle faa Ændringsforslag, hvortil jeg er Medforslagsstiller, som jeg særlig vil omtale, men forinden jeg gaar over dertil, vilde jeg gerne benytte Lejligheden til at sige nogle Ord angaaende nogle af de af de to socialdemokratiske Medlemmer stillede Ændringsforslag til § 6. Allererst maa jeg dog omtale nogle særlige Forhold, der gøre sig gældende i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, med Hensyn til Aalegaarde, og derigennem maa jeg ogsaa komme ind paa selve Aalegaardsspørgsmaalet.

Hele Kysten langs Elbo Herred er tæt besat med Aalegaarde, men det særlige ved dem er, at kun nogle ganske faa ere knyttede til Kystejernes Ejendomsret over Kysten, medens den langt overvejende Del tilhører Ejere, som ikke have nogen Kystejendom. Det er et meget gammelt Forhold. Jeg har her foran mig liggende Afskrift af et af de gamle Skøder, hvorved disse Aalegaarde fra først af ere gaaede over fra Kronens til privat Eje. Den gamle Aalegaard, hvis Forhold jeg her vil benytte Lejligheden til ganske kort at berøre, ligger ude ved Kysten i Erritsø og hedder „Flodstrand“. Den er den 19. November 1670 af Kong Christian den 5. bortskødet til Jens Lauritzen Risom

paa Nebbegaard. Den var saa i denne Mands Eje i 30 Aar. Den 9. November 1700 afhændede han den til forhenværende Rector Scholæ i Middelfart Bertel Taulovius. Denne Mand havde derefter Aalegaarden i en Række af Aar, hvorefter han bortskødede den den 23. August 1718 til „velachte Mænd i Erridsø Sogn og By“ Hans Elkjær, Anders Pedersøn og Christian Justsøn. I deres Eje var den, jeg ved ikke hvor længe, men senere er den atter gaaet over i Enkeltmands Eje og tilhører nu, saa vidt jeg ved, alene en Mand fra Erridsø By, der endnu bærer Navnet Elkjær.

Dette viser, at disse Aalegaarde fra meget gammel Tid have tilhørt private Folk, at de ere gaaede over fra Kronens til enkelte Privatmænds Eje og senere Tid efter anden gennem de forskellige Slægter ere gaaede over i de private Folks Eje, hvori de nu ere.

Jeg vil tillige benytte Lejligheden til at nævne et af de allersidste Skøder, som omhandler Overdragelse af en af disse Aalegaarde, nemlig et Skøde af 8. Februar 1892, altsaa et ganske ungt, hvorved to Enker, som bo paa Strib, have afhændet 4 Aalegaarde med hver sit Navn til to Gaardejere, den ene i Trelde, den anden i Pjedsted. Disse fire Aalegaarde ere overdragne de nuværende Ejere for en Betaling af 10,000 Kr. en Gang for alle samt en aarlig Afgift af 450 Kr. og 24 Pund Aal, der vel kan sættes til godt og vel halvt saa mange Kroner, saa længe de to Enker leve. Det viser, at Aalegaardene ere naaede op i en ret betydelig Pris.

Altsaa, der er ved denne Kyst i Elbo Herred det særlige Forhold til Stede, at Aalegaardene ikke blot ere gaaede over i andre Folks Hænder end Kystejernes, men ogsaa lige siden de af Christian den 5te bleve afhændede, stadig have gaaet i Handelen akkurat som enhver anden Ejendom. Derfor mener jeg, at, om man ikke vil optrede her anderledes end i andre Forhold, vil man overfor disse Aalegaarde være nødt til at gaa frem med en vis Varsomhed med Hensyn til de Rettigheder, man giver andre over dem. Naar man f. Eks. ser hen til, at den sidstnævnte Aalegaard sidste Gang har været i Handelen i 1892, maa man dog indrømme, at denne Handel fra de to Køberes Side er gjort i Tillid til den bestaaende Lovgivning. Hvis de ikke gennem Lovgivningen havde den Beskyttelse, de i Virkeligheden have, vilde de ikke have dristet sig til at give en saadan Købesum for Aalegaardene foruden en